

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący)

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie ze skargi S. G. i B. G.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 22 maja 2007 r., sygn. akt II Ca (...)

w sprawie z powództwa S. G. i B. G.

przeciwko J. G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 25 lutego 2010 r.,

zażalenia B. G. na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 18 września 2009 r., sygn. akt II WSC (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Dnia 22 maja 2009 r. pełnomocnik, będący adwokatem, wniósł w imieniu S. G. i B. G. skargę na niezgodność z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 22 maja 2007 r. Do skargi dołączył dokument pełnomocnictwa udzielonego mu przez S. G. oraz potwierdzony przez siebie odpis pełnomocnictwa do złożenia skargi udzielonego S. G. przez B. G. Pismem z dnia 5 sierpnia 2009 r. pełnomocnik został wezwany przez Sąd do przedłożenia prawidłowego pełnomocnictwa B. G. dla S. G. do wystąpienia ze skargą na niezgodność z prawem prawomocnego wyroku. Wezwaniu temu nie uczynił jednak zadość w terminie, złożył natomiast - ze względu na trudności w otrzymaniu od B. G. oryginału pełnomocnictwa - wniosek o przedłużenie terminu do

uzupełnienia wskazanego braku formalnego skargi oraz o przywrócenie terminu do złożenia pełnomocnictwa procesowego przez B. G.

Postanowieniem z dnia 18 września 2009 r. Sąd Okręgowy: 1) oddalił wniosek o przedłużenie terminu do uzupełnienia braku formalnego, 2) odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia pełnomocnictwa procesowego przez B. G., 3) odrzucił skargę B. G.

W zażaleniu skarżący zakwestionował zasadność postanowienia Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 89 § 1 k.p.c., określone w nim dokumenty, z zastrzeżeniem wyjątku przewidzianego w § 2, stanowią wobec sądu i uczestników postępowania wyłączny dowód udzielenia pełnomocnictwa procesowego. W orzecznictwie przyjmuje się, że dołączenie do pisma procesowego dokumentu pełnomocnictwa lub jego wierzytelnego odpisu jest w myśl art. 126 § 3 k.p.c. warunkiem formalnym, wobec czego w razie niezachowania tego warunku należy wezwać do jego uzupełnienia w określonym terminie, stosownie do art. 130, 370, 373, 398⁶ § 2 i 3 lub art. 424⁶ §3 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 lipca 2003 r., III CZP 54/03, LEX nr 103097; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r., III CZP 74/03, OSNC 2005, nr 1, poz. 6, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2005 r., sygn. akt III UZ 29/04, OSNP 2005, nr 11, poz. 165, i postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2008 r., I CZ 34/08, LEX nr 424407). Termin ten określa art. 130 §1 k.p.c. Jest to więc – inaczej niż twierdzi skarżący - termin ustawowy, a jako taki nie może on być przez sąd przedłużony (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2000 r., II CKN 553/00, LEX nr 530750).

Obowiązku sądu, wynikającego z powyższych przepisów, niedopuszczenia do podejmowania czynności procesowych przez adwokatów lub radców prawnych, niemających należytego umocowania, nie może – rzecz jasna - uchylić powoływana przez skarżącego dopuszczalność potwierdzenia czynności procesowych dokonanych przez nienależycie umocowanego pełnomocnika (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2005 r., IV CZ 112/05, niepubl.).

Sąd Okręgowy trafnie także odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do złożenia pełnomocnictwa procesowego przez B. G. Ze względu na złożenie tego wniosku już po upływie przewidzianego w art. 424⁶ §1 k.p.c. terminu do wniesienia skargi na

niezgodność z prawem prawomocnego wyroku, jego rozpatrywanie byłoby bezprzedmiotowe, nawet gdyby podzielić pogląd o dopuszczalności przywrócenia terminu jedynie do uzupełnienia braków formalnych wnoszonego środka prawnego (co do tego poglądu oraz poglądu odmiennego, przeważającego w orzecznictwie zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2008 r., V CZ 121/07, LEX nr 477620). Dodać przy tym należy, że choćby żalący się złożył również wniosek o przywrócenie przewidzianego w art. 424⁶ §1 k.p.c. terminu do wniesienia skargi na niezgodność z prawem prawomocnego wyroku, to wniosek ten nie mógłby zostać uznany za dopuszczalny, ponieważ termin ten ze względu na swój nie tylko procesowy, ale i materialny charakter nie podlega przywróceniu na podstawie art. 168 k.p.c. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2007 r., I CNP 28/07, OSNC-ZD 2008, nr C, poz. 61).

W konsekwencji skarga B. G. podlegała skutek nieuzupełnienia wymagań formalnych w terminie odrzuceniu przez Sąd Okręgowy na podstawie art. 424⁶ §3 w związku z art. 130 §1 i art. 424¹² k.p.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).